

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Exercitium Perfectionis, Et Virtutum Christianarum

In tres Partes distinctum

Rodríguez, Alonso

Coloniæ Agrippinæ, 1622

XIV. Votum paupertatis obligat ad peccatum mortale, & quæ requiratur quantitas, vt peccatum mortale dici eius prauaricatio possit.

urn:nbn:de:hbz:466:1-40105

certo notit, si modo à Superiore facultatem ad hoc postulet, quamprimum eam sibi concedendam; sicut satis tibi non est, vt sine licentiæ petitione foras exire, vel epistolam ad aliquem scribere possis, quod certo scias, illam, si modo petas, minimè tibi denegandam; sed nosse & scire ante te debere, Superiorem gauisurum & ratum habiturum, quod nõ petita facultate quid des, recipias, vel possideas, & parum curaturum, quod hanc ab ipso non petas. Hæc scilicet est tacita, interpretatiua, & virtualis ad dandum admittendumque quid facultas, ita vt necesse non sit præterea aliam in particulari petere: ac talis in nonnullis Religionibus, quoad multa eorum quæ diximus, habetur.

Verum in Societate tantum abest, vt in Superioribus tacitum hoc beneplacitum sit, vt nihil hi magis desiderent, quam vt omnia ex obedientia fiant: nihilque magis eos affligeret & contristaret, quam si suorum quis libertatem & audaciam sibi ad horum quidpiam sine licentiâ faciendum arrogaret. Proinde longe alio modo de hoc paupertatis negotio, deque aliis casibus particularibus in Societate loquendū est, quam in aliis quibusdam Religionibus. Idem tamen & in his olim non minus accuratè fuit obseruatum: nimirum cum primum oriententur, vt è singularum Chroniciis constat: quin & earum nonnulla id etiam in hodiernum vsque diem, magna sua cum laude obseruant.

CAPVT XIV.

Votum paupertatis obligat ad peccatum mortale & quæ requiratur quantitas, vt peccatum mortale dici eius prauaricatio possit.

P^{ET}et hic à me quispiam, num, quæ contra votum paupertatis esse diximus, semper lethale peccatum futura sint, *Rodriguez exorsit. pars 2*

& quando? iam ante communem Doctorum & sanctorum Patrum sententiam esse diximus, eum, qui quid contra votum paupertatis agit, peccatum furti committere, & aduersus septimum Decalogi præceptum facere. Dico ergo, quod, sicut septimum mandatum ex genere suo & natura ad mortale obligat, vt Theologi vulgo docent: attamen ratione paruitatis materiæ, fieri potest, vt furtum non nisi veniale peccatum sit (v.g. si quis pomum, aut obulos aliquot furetur) pari modo, etsi votum paupertatis ex natura & genere suo ad mortale obligat: in re tamen ita leui contingere potest, vt quis id violet, vt tantum veniale futurum sit.

Si instando ulterius petas, quæ dicenda sit notabilis quantitas, vt ad mortale pertinere dici possit? Dico, sæpe iam à Doctores scholasticis in materia furti quæsitum esse, & etiamnum quæri, quænam notabilis dicenda sit quantitas, vt furtum sit crimen lethale. Et prout de furto loquuntur, ita hic de voti paupertatis violatione loqui solent. Adco vt, quæ quantitas esset ad mortaliter contra septimum Decalogi præceptum peccandum factis, eadem notabilis & sufficiens futura sit ad mortaliter contra votum paupertatis peccandum. Ita communiter sentiunt quotquot de hac materia scripserunt.

Ad maiorem rei huius declarationem & confirmationem, notant nonnulli Theologi, peccati huius grauitatem è duplici radice sumi. Prima est, quod hic res aliena, contra domini eius voluntatem vsurpetur & accipiat. Secunda, quod in ea votum Deo factum frangatur. Et addunt, quod, solum primam eius radicem considerando, maior hic quantitas videatur, vt in peccatum mortale fiat, requiri, quam in furto; quia hic res non tam videtur aliena, nec dominus tam inuoluntarius, atque in furto: secundam tamen radicem considerando, ea sufficiat vt id peccatum mortale fiat, quantitas, quæ sufficit vt furtum peccatum mortale fiat: propter quod maior

Manuel Rodri. tom. 3. de regul. q. 29. a. 10. concl. 8. A. 202. lib. 12. Instit. Moral. c. 12. q. 6.

Votum paupertatis ex genere suo ad mortale obligat.

Corduba lib. de cast. b. q. 109. Navarr. de radice sumi. Prima est, quod hic res aliena, contra domini eius voluntatem vsurpetur & accipiat. Secunda, quod in ea votum Deo factum frangatur. Et addunt, quod, solum primam eius radicem considerando, maior hic quantitas videatur, vt in peccatum mortale fiat, requiri, quam in furto; quia hic res non tam videtur aliena, nec dominus tam inuoluntarius, atque in furto: secundam tamen radicem considerando, ea sufficiat vt id peccatum mortale fiat, quantitas, quæ sufficit vt furtum peccatum mortale fiat: propter quod maior

nostri sit ex voto paupertatis, ad nihil contra voluntatem Superioris usurpandum & accipiendum obligatio, quam ea sit ex septimo Decalogi mandato, ad nihil domino invito accipiendum.

In casu illo, quem supra de D. Gregorio retulimus, monachus ille, uti refert Surius (qui id ex ipsomet originali transcripsisse asserit) non nisi tres argenteos acceperat, & quidem à fratre suo, & ad tunicam coemendam; quam ei Religio certo dare debebat, si ei frater illam non dedisset. & nihilominus censuit Gregorius, hos tunc temporis sufficientem quantitatem fuisse; ut peccatum mortale constituerent; ut videre est in caligatione & excommunicatione, qua in ipsum animaduertit.

Scriptorum, qui nostra hac aetate scripsere, nonnulli, quantitatem notabilem, & ad peccatum mortale contra votum paupertatis incurrendum sufficientem esse definiunt tres regales argenteos; alii quatuor; alii quinque. In Carthusiensi vero

Ordine minore multo quam hæc, quæ ad peccatum mortale incurrendum sufficiat, quantitatem requiri censent; quandoquidem sufficere dicunt ad aliquem sacra sepultura priuandum & excommunicandum, uti bene id aduertit Nauareus.

Porro demus, in voto paupertatis laxius paulo nos loqui posse, & trium aut quatuor regalium valorem hac in re materiam leuem esse, & maiorem summam requiri, ut ad mortale pertingat, uti quidem nonnulli censent: ideone se his Religiosus, qui perfectioni comparandæ studet, periculis & dubiis exponet: nū videlicet quod recepit, dedit, vel asseruauit, ad eam quantitatem pertingat, quæ ad peccatum mortale constituendum satis; necne, & num ad quatuor vel sex regalium valorem ascendat?

Obsonatores & famuli, qui, dum necessaria coemunt, modo quidem quartam regalis partem, alias duos obulos, defalcando sibi reseruant, in eo mortaliter non peccant: quod parua sit quantitas: sed qualis ille futurus est Religiosus, qui ad aliquid e-

mendum destinatus, quartam regalis agentem partem decurrere & retinere præsumit, esto id non nisi ad veniale pertingat. Porro si tu hoc facere non auderes, sed velut sacrilegium, & perquam vile & fordium duceres; ne ergo quidpiam vel dare, vel admittere sine maiorum facultate arcentes, dicendo, paruum & perexiguum id esse, nec tale ut ad peccatum mortale pertingat; nam quædam, ut minimū, erit velut defalcatio ac surreptio. Quare parua arceamus, magnique faciamus, maxime in re tam graui, atque est hæc ipsa, quæ trium essentialium Religionis votorum vnum concernit. Qui enim in hoc delinqueret, præuaricari audebit, dicendo, mortalem id noxam non fore; in præsentissimo voti paupertatis mortaliter violandi periculo versatur. Quippe habendi, dandi, recipiendi cupido ac desiderium; vehemens quædam passio est, & naturæ nostræ, quæ ad hoc satis procliuis est, valde conformis; ac proinde apprimè hominem excæcat & decipit. Et sæpenumero, etsi certo & indubitate dicere non possumus, an ad mortale crimen præuaricatio pertigerit, id saltem certo dicere possumus, dubium esse, mortale sit an seculi. Religiosus autem nimis quam accuratè cauere debet, ne his se dubiis & periculis exponat.

CAPVT XV.

Num pecuniam sine licentia accipere, Religioso licitum ad eandem in pia opera distribuendam; & quando in hoc contra paupertatis votum peccaturus sit.

EXigit Societas tantam ut in hac paupertatis materia puritatem & perfectionem præferamus, tamque à pecunia habenda tractandaque alieni simus, ut regalia peculiari nobis yctitū sit, quidquæ à pe-

Tres argentei fuere S. Gregorio sufficientis materia peccati mortalis.

Nauarr. li. 3. tit. de statu monachor. consil. 3. dub. 3. nu. 18.

Carthusianis minor transgressio paupertatis peccatum est.

Religioso perfectio- nis cupido parua materia magna sit.

Religiosus parua negligens in paupertate exponit se periculo mortali.

Cupido habens vehementer est quædam passio peccati mortalis. Dubia in negotiis seculi sunt.

Epist. ad Galat. Lib. 6. c. 17. Barom. tit. 5. f. 100.

Confessio. eccle. 10. ymas. 1. 1. 1. 1. 1.

Incarnatio. eccle. 10. ymas. 1. 1. 1. 1. 1.

Regul. 23. Sacerdoti.